

Dosarul nr. 2ra-513/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sîrbu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

## ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Svetlana Filincova  
Galina Stratulat  
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Goncear împotriva Societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea din 14 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

### c o n s t a t ă:

La 04 mai 2018 Iuri Goncear a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva Societății pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” anularea ordinului nr. 46-p din 02 februarie 2018 cu privire la concedierea lui Iuri Goncear conform art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii și a ordinului nr. 354-p din 02 iunie 2018, restabilirea în funcția anterior deținută, compensarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, a fost angajat la întreprinderea SA „Apă-Canal Chișinău”, în calitate de șef Serviciul resurse umane. Pe toată perioada activității în funcția dată a îndeplinit în mod corespunzător și conștiincios obligațiile de serviciu. La 03 noiembrie 2017, prin Actul de propunere a unui alt loc de muncă din aceeași dată, întreprinderea pîrîta i-a propus un alt loc de muncă, pe care nu l-a acceptat și în același timp i s-a înmănat ordinul nr. 420-p din 03 noiembrie 2017 cu privire la preavizarea persoanei ce urmează a fi redusă. Respectiv, la 02 februarie 2018 a fost informat prin ordinul nr. 46-p din 02 februarie 2018 cu privire la concedierea sa în legătură cu reducerea statelor, începând cu data de 06 februarie 2018.

A considerat reclamantul că, a fost concediat ilegal, ori, conform art. 88 Codul muncii, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (1) lit. b) și c)) doar cu condiția că va emite un ordin (dispoziție,

decizie, hotărâre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unității ori reducerea numărului sau a statelor de personal, însă, ordinul cu privire la reducerea funcției Șef serviciului resurse umane nu a fost emis și reclamantul nu a luat cunoștință cu acesta.

A afirmat reclamantul că, în ordinul nr. 420-p din 03 noiembrie 2017 de preavizare, se menționează că, sunt emise ordinele nr. 65 din 31 iulie 2017 și 222-p din 26 septembrie 2017, prin care, chipurile, se dispune reducerea statelor de personal. De altfel, ordinele respective nu conțin careva informații cu privire la reducerea statelor, în general, sau a funcției de Șef serviciile resurse umane, în special. Nici prin ordinul din 20 septembrie 2017 nr. 216-p cu privire la aprobarea statelor de personal ale SA „Apă-Canal Chișinău” nu se dispune reducerea statelor și a funcției de Șef servicii umane.

A invocat reclamantul că, potrivit art. 88 Codul muncii, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (1) lit. b) și c)) doar cu condiția că, va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate. Contrar prevederilor legale angajatorul nu a îndeplinit această obligație. Conform informației prezentate de către agenția pentru ocuparea forței de muncă angajatorul nu a prezentat informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate.

Mai mult, conform art. 87 alin. (1) Codul muncii, concedierea salariaților membri de sindicat se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate. Din momentul preavizării, reclamantul s-a adresat de nenumărate ori președintelui organului sindical, Mihail Ocinschi cu privire la adresarea către administrația întreprinderii. Din spusele acestuia, administrația a fost informată numai despre modificarea structurii și despre intenția de acorda informația suplimentar despre persoanele concediate în viitor în legătură cu reducerea statelor.

A indicat că, nu au fost propuse alte funcții care corespund specialității și calificării reclamantului, care erau vacante la momentul preavizării și concedierii acestuia. Necătfînd la aceasta, contrar faptului că a activat în cadrul întreprinderii o îndelungată perioadă de timp și a acumulat stagiu de activitate și o amplă experiență în cadrul activității la întreprinderea respectivă, administrația SA „Apă-Canal Chișinău” nu i-a propus funcția care ar corespunde nivelului de calificare și competență. Astfel, reclamantul a fost concediat din funcție în temeiul prevăzut de art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, în legătura cu reducerea statelor.

A menționat că, ordinul de eliberare îl consideră ilegal, fiind emis cu încălcarea normelor legale în vigoare, fiind motivate arbitrar cu referire la circumstanțe care nu există în realitate. Prin acțiunile inechitabile ale angajatorului, reclamantului i s-au cauzat suferințe psihice, manifestate prin stare de frustrare, incertitudine și stres. Reclamantul a fost concediat ilegal, sub un pretext inventat, cu scopul de a selecta personalul după alte principii decât competență și profesionalism.

A afirmat reclamantul că, potrivit art. 90 Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către

angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreagă perioada de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau eliberarea din serviciu (consultarea specialistului, cheltuieli de judecată); compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul Iuri Goncear și-a concretizat cerințele, solicitând recunoașterea ilegalității ordinelor nr. 354-P din 02 iunie 2018 și nr. 46-P din 02 februarie 2018, precum și obligarea pârâtului de a achita prejudiciul moral în mărime de 8 salarii medii.

Prin hotărârea din 14 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Iuri Goncear a fost admisă parțial, a fost dispusă anularea ordinelor SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 46-p din 02 februarie 2018 și nr. 354-p din 02 iunie 2018, a fost restabilit Iuri Goncear în funcția de Șef serviciu resurse umane începând cu data de 06 februarie 2018, a fost dispusă încasarea de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul lui Iuri Goncear salariul mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, pentru perioada 06 februarie 2018- 14 iunie 2019, a fost dispusă încasarea din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul lui Iuri Goncear echivalentul a unui salariu mediu lunar, cu titlu de prejudiciu moral, a fost dispusă încasarea din contul SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul lui Iuri Goncear cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 de lei. Pretențiile reclamantului Iuri Goncear cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică, în partea ce excedă sumele adjudecate, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Împotriva hotărârii primei instanțe, la 17 iunie 2019 a declarat apel SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 81 alin. (1) lit. b), 83 alin. (1), art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii și a reținut că prima instanță just a stabilit că SA „Apă-Canal Chișinău” nu a motivat din punct de vedere juridic ordinul nr. 420-p din 03 noiembrie 2017 cu privire la preavizarea persoanei ce urmează a fi redusă, în respectivul ordin s-a făcut referire doar la art. 86 alin. (1) lit. c), art. 183, art.184 alin. (1) lit. a) și art. 251 Codul muncii, cât și la ordinele nr.65 din 31 iulie 2017 și nr.22-p din 26 septembrie 2017. Însă, la judecarea cauzei s-a stabilit că, prin ordinele menționate, nu a avut loc de fapt reducerea statelor de personal ale întreprinderii, ci reorganizarea internă a societății, - modificarea organigramei/statelor de personal. Prin urmare, aceste ordine nu pot servi temei de reducere a statelor de personal și respectiv de concediere a reclamantului pe acest temei.

La fel, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit și faptul, că SA „Apă-Canal Chișinău” nu a respectat nici procedura de concediere a persoanelor în legătură cu reducerea statelor de personal, încălcând astfel cerințele art. 88 din Codul muncii, și anume: nu a acordat salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc

de muncă; nu a prezentat, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenției pentru ocuparea forței de muncă informațiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate.

Nu a fost trecut cu vederea nici faptul, că, după încetarea raporturilor de muncă între reclamantul Iuri Goncear și pârâtul, SA „Apă-Canal Chișinău”, ultimul a emis un ordin, prin care a modificat temeiul concedierii reclamantului, reîncadrându-l din art. 86 alin. (1) lit. c) în art. 86 alin. (1) lit. v) Codul muncii, anulând totodată și ordinul de preavizare a lui Iuri Goncear despre concediere în legătură cu reducerea funcției. Astfel, în final, Goncear Iuri a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, - în legătură cu reducerea statelor de personal.

Totodată, Colegiul instanței de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe, precum că angajatorul nu este îndreptățit, prin lege, să modifice temeiul concedierii salariatului, deoarece, după încetarea raporturilor de muncă, salariatul nu se mai află sub jurisdicția angajatorului. Or, în opinia instanței de apel, cel care emite ordinul este în drept să îl modifice sau anuleze, să corecteze erorile e.t.c., pornind de la faptul, că cadrul normativ nu prevede careva restricții în acest sens. Argumentele apelantului vizavi de acest subiect Colegiul le-a considerat întemeiate, însă acest fapt nu justifică concedierea reclamantului din funcție, nici în baza art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii (reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate), și nici în baza art. 86 alin. (1) lit. v) același cod (refuzul salariatului de a continua munca în legătură cu schimbarea proprietarului unității sau reorganizarea acesteia, precum și a transferării unității în subordinea unui alt organ). Or, la judecarea cauzei s-a stabilit cu certitudine, că, urmare a modificării organigramei, la SA „Apă-Canal Chișinău” nu a fost redus numărul sau statele de personal, iar întreprinderea dată nu a fost reorganizată în sensul definiției de ”reorganizare a întreprinderii”.

Prin urmare, Colegiul civil al instanței de apel a considerat întemeiate pretențiile reclamantului, iar hotărârea primei instanțe, legală și întemeiată.

La 16 ianuarie 2020, SA „Apă-Canal Chișinău”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu sunt de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a interpretat eronat legea cu privire la reorganizarea internă a întreprinderii, precum și prin denaturarea conținutului faptelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești, prin neluarea în considerație a probelor ce le confirmă, în lipsa unei motivări efective a deciziei, adică instanța de apel nu a răspuns la chestiuni esențiale puse la dispoziția sa pentru soluționare, fapt ce a afectat echitatea întregului proces civil.

A susținut că, instanța de apel, ca și instanța de fond, au lăsat impresia că pârâtul a rămas neauzit, deoarece în pofida existenței în speță a unui veritabil temei de desfacere a contractului individual de muncă, instanța de apel s-a limitat la simpla negare a acestuia, fapt ce nu echivalează cu un argument. Decizia instanței de apel nu cuprinde motivele respingerii temeiului legal al desfacerii contractului individual de muncă, prevăzut de art. 86 alin. (1) lit. v) Codul muncii, concluzionând că întreprinderea dată nu a fost reorganizată în sensul definiției de reorganizare a întreprinderii”.

Astfel, instanța de apel a neglijat ordinul nr. 65 din 31 iulie 2017 al SA „Apă-canal Chișinău” prin care a fost dispusă reorganizarea internă a întreprinderii.

De asemenea a indicat că, caracterul general al textului de reorganizare a întreprinderii, prevăzut de art. 86 alin. (1) lit. v) Codul muncii, conduce la caracterul general al aplicării lui, odată ce textul legal menționat nu conține distincții.

Prin notificarea din 17 februarie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 19 februarie 2020, în adresa instanței de recurs a fost returnat plicul expediat lui Iuri Goncear va fiind „nereclamant”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de SA „Apă-Canal Chișinău” la 19 decembrie 2019, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată la cererea de recurs (f.d.161).

Astfel, recursul declarat la 16 ianuarie 2020 de către SA „Apă-Canal Chișinău”, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru